

Debat sobre immigració i acollida: cas pràctic a l'escola concertada

Dij, 21/01/2010 per Carles Armengol

[Vent de cara](#)

Una inspectora d'educació truca al director d'una escola concertada i li diu que han d'escolaritzar un nen a 6è de primària. L'escola ja té 25 alumnes en aquest curs (que és la ratio màxima segon la normativa), però la inspectora insisteix en que els casos de necessitats específiques cal que es reparteixin entre totes les escoles i que per tant l'han d'escolaritzar. L'escola ja n'acull d'aquests casos dins del 25 que omplen l'aula, entre altres motius, perquè està obligada a fer una reserva, de com a mínim dues places per aula (en algunes escoles la reserva obligatòria ha arribat a sis places!), per a aquest alumnat. Tenir-ne 26 no suposarà un sobresforç molt gran per al professorat, però en algun curs ja en son 28 i alguns d'aquests alumnes que arriben a mig curs ni parlen ni entenen català ni castellà. Això ja complica un xic més la feina del professorat. Fa temps que l'escola demana disposar d'aula d'acollida per aquests alumnes, però amb les restriccions pressupostaries el Departament d'Educació no els l'hi atorga.

En la conversa amb el director la inspectora afegeix: "no pagarà res". Això vol dir que l'escola no podrà cobrar dels seus pares les quotes autoritzades per activitats complementàries (que a la pública son gratuïtes, però a la concertada no estan subvencionades ni entren en el concert educatiu), ni les de menjador escolar. Caldrà tramitar-li la beca de menjador, però a aquestes alçades de curs el més probable és que les beques ja estiguin exhaurides. També hi ha ajuts, en determinades circumstàncies, per a les activitats complementàries, però no pas per a cada família que no pugui pagar-les. Cal un nombre mínim per tenir-hi dret i, d'altra banda i en qualsevol cas, caldrà esperar un any ja que per aquest curs està tancat el període de sol·licitud. En cas de rebre-la, la concessió serà ja per al curs vinent i el cobrament es pot retardar, pel cap baix, mig any mes.

El "res" que pronuncia la inspectora sol ser força radical i contundent. Vol dir que, a banda de les quotes esmentades, aquest alumne tampoc pagarà despeses de material escolar comú o de classe, ni portarà llibres de text, ni material escolar personal, ni roba esportiva per a l'educació física, ni podrà pagar el transport o l'entrada per activitats culturals. L'escola mirarà si té llibres del curs passat o dels que les editorials deixen de mostra i cercarà recursos de serveis socials i entitats d'ajuda, però poc trobarà. Anirà fornint-lo del material necessari a expenses de l'escola. Es faran mans i mànigues per tal que participi al màxim de totes les activitats per no fer diferències entre l'alumnat.

Evidentment serà una família més que no col·laborarà a l'AMPA i, potser l'alumne no farà activitats extraescolar, però no per això deixarà de participar en el festival de Nadal, en els jocs florals o en la setmana esportiva, que aquesta organitza.

Quantes "trucades" com aquesta de la inspecció pot suportar una escola concertada, abans no esdevingui un problema per a la viabilitat del centre?

Aquest cas, que ben bé podríem titular "sola ante el peligro", està basat en fet reals. Els telèfons sonen...